

Aar. Den højtærede Minister talte jo endog om 20 Aar frem i Tiden, hvor der stadig kun skal laanes 2 Millioner ud til dette Formaal. Derimod har jeg indvendt, at ingen vil kunne forhindre Rigsdagen i i Mellemtiden at sætte helt andre Beløb end 2 Millioner.

Den sidste ærede Taler giver mig Ret i denne Opfattelse, ikke alene naturligtvis i Alderdomsunderstøttelsesspørgsmaalet, men ogsaa i denne Sag, og derfor glæder jeg mig over den Støtte, jeg har faaet i det ærede Medlem i det Angreb paa Loven, at i Virkeligheden betyder denne Grænse ikke noget som helst, at den vil blive en fuldstændig Illusion, idet Rigsdagen, hvad Dag det skal være, kan gaa hen og forandre den. Mange Tak!

Finansministeren (Hage): Jeg tror dog, det er en lidt for vidt rækkende Slutning. Af den Omstændighed, at Rigsdagen i sin Tid vedtog, at der kunde anvendes 2 Mill. Kr. til Alderdomsunderstøttelse og senere vedtog at forhøje denne Sum, tør man neppe drage den Slutning, at hvad som helst Rigsdagen vedtager, gælder ikke længere end fra Dag til anden og skifter saa hurtigt som Vinden. Det er en noget forhaslet Slutning. Der er intet, der giver rimelig Grund til at antage, at naar Rigsdagen slutter sig til en Ordning som den her foreslaaede, at den da ikke i alt Fald i en længere Aarrække skulde anse det for rigtigt ikke at forlade den. Naar der særlig henpeges til Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse, maa det ikke glemmes, at allerede den Gang, da Summen fastsattes til et Beløb af 2 Millioner, var der Strid om Summens Begrænsning til denne Størrelse. Folketinget vilde ikke have denne Grænse fastsat, men kunde ikke ved Lovens Vedtagelse sætte sin Villie igennem; det var i Konsekvens af sin fra Begyndelsen indtagne Stilling, at Folketinget, da der blev Lejlighed dertil, forhøjede Summen.

I øvrigt skal jeg til det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) sige, at jeg personlig nærer saa venskabelige Følelser for ham og saa lidet ønsker ham noget ubehageligt, at det er mig en ikke ringe Tilfredsstillelse at se den Glæde, hvormed han betragter sine egne Udtalelser. Naar det ærede Medlem kan smigre sig med at have fremført Realitetsindvendinger mod dette Forslag, tilmed Realiteter, som Ministeren ikke har kunnet besvare, vil jeg ikke berøve ham den Fornøjelse. Det ærede Medlem mener, at der ikke er andet eller

mere Indhold i Forslaget, end at man vedtager en Bestemmelse om, at man i de følgende Aar ikke vil udgive mere end saa og saa meget til disse forskellige Udlaan. Allerede dette vilde dog i og for sig være et ikke ringe Indhold. Men der er tillige det Indhold, at Loven giver Anvisning paa, hvorfra Pengene skulle skaffes, og stiller Pengene til Raadighed. Hertil siger saa det ærede Medlem: Ja, men disse Penge ere ikke komne faldende ned fra Himmelen, de ere jo ad anden Vej skaffede til Stede. Meget rigtigt, men jeg tror heller ikke at have paastaet, at jeg kan hekse Penge frem. Det er en Indvending, hvis Realitet jeg erkender. Naar endelig det ærede Medlem i Anmærkningerne savner nogle forklarende Udtalelser om, hvilken Rente Laanefonden eventuelt skal have af Statskassen, og mener, at noget saadant burde have staaet der, saa skal jeg dertil sige, at man kan ikke i Anmærkninger til et Lovforslag sætte alt; man maa ogsaa gaa ud fra, at den, der læser dem, er i Besiddelse af den fornødne Intelligens.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Den ærede Minister har Ret i den sidste Bemærkning med Hensyn til Intelligensen, men jeg vil dog gøre Ministeren opmærksom paa, at han stiller store Fordringer til Intelligensen, thi som jeg før gjorde opmærksom paa, er der i hvert Fald paa et enkelt Punkt en fuldstændig Modsætning mellem, hvad der et Sted staar i Anmærkningerne og hvad der staar et andet Sted. Jeg vil haabe, at Intelligensen fremtidig maa faa Anvendelse saaledes, at der ingen Modsætning er mellem de forskellige Punkter i Anmærkningerne. Med Hensyn til, hvad Ministeren sagde om de mange Millioner, glæder det mig, at Ministeren nu aabent indrømmede dette, at han ikke kan trylle Millioner frem, men i sin tidligere Tale sagde jo den ærede Minister klart og tydeligt — det vil han vist ikke benægte — at det, man opnaaede ved Fonden, var blandt andet dette, at man fremtidig kan laane anderledes store Beløb ud end tidligere. Jeg tager neppe fejl i denne Opfattelse af den ærede Ministers Ord. Men hvis man virkelig fremtidig skulde kunne laane mere ud i Kraft af denne Lov, maa virkelig den ærede Minister alligevel være i Besiddelse af Evne til at trylle Millioner